

Кога да тръгнешъ по пѣтъ желѣзентъ
Далечъ да идешъ-здраве да тръсишъ
Азъ още помнѣжъ твой-тѣ въздышкы,
Тежкы печалны, като прѣдгробны!

Сякашъ да бѣше жива-раздѣла,
Гаче ли нѣщо намъ ѣжъ прѣдсказа —
Гаче безъ да щешъ нѣкаква жалость,
Печаль дълбока и неугѣшна,
Бѣ на лице ти изображена:
Тѣй ты ны изгледа—та послѣ тръгнѣжъ.

Другари вѣрны, д
Бѣхъ са сбрали
Единъ-прѣдъ-д
Весело здраве
Тѣ са възвихъ, в
Кога изъ очи съд

Минѣ са зима, д
Азъ се погледвамъ
Книгъ не пише

По това мисляхъ скоро да дойдешъ.
Нѣ що да чуѣжъ, що да ми кажѣтъ:
»Умрѣлъ Катрановъ, умрѣлъ горкый-тѣ!»!

Каква загуба и каква жалость:
Каквы надежды и благы мысли,
Са изгубихъ и са затрихъ!
Още пожално, кога помислѣжъ,
Че онъ помнѣжъ въ млади години,
Въ возрастъ любезентъ, пѣленъ отъ силы!
